

Література:

1. Божук Т.І. Методи оцінки рекреаційних територій: анкетне опитування (на прикладі дендропарку "Софіївка") / Божук Т.І. // Вісник ДІТБ, № 13. – 2009. – С. 152–157.
2. Божук Т. І. Оцінка рекреаційних територій (на прикладі Регіонального ландшафтного парку "Знесіння", м. Львів) / Божук Т. І. // Вісник Львівського державного інституту новітніх технологій та управління імені В. Чорновола «Актуальні проблеми ринкової економіки». – №2, 2007. – С. 198 – 212.
3. Гродзинський М. Д. Естетика ландшафту : навчальний посібник / Гродзинський М. Д., Савицька О. В. – К.: ВПЦ "Київський університет", 2005. – 183 с.
4. Килимистий С. М. Анімація в туризмі : навчальний посібник / Килимистий С. М. – К. : Вид-во ФПУ, 2007. – 188 с.
5. Копотун В.А. Дендрологічний парк "Софіївка". Перлінка в короні парків світу (Фотонарис). – Вінниця: ВАТ "Віноблдрукерія", 1999. – 80 с.
6. Методология оценки рекреационных территорий / [Данильчук В. Ф., Алейникова Г. М., Бовсуновская А. Я., Голубничая С. Н.] – Донецк : ДИТБ, 2003. – 197 с.
7. Науково-методичні засади реформування рекреаційної сфери / [В. С. Кравців, Л. С. Гринів, М. В. Копач, С. П. Кузик]. – Львів : НАН України. ІРД НАН України. – 1999. – 78 с.
8. Удовік С. Україна. 100 визначних місць. Фотокнига / Удовік С. – К. : Ваклер, 2007. – 160 с.
9. Эрингис К. И. Сущность и методика детального эколого-эстетического исследования пейзажей / Эрингис К. И., Будрюнас А.-Р. А. // Экология и эстетика ландшафта. – Вильнюс : «Минтис», 1975. – С. 107 – 160.
10. Cordes, Kathleen A. Applications in recreation & leisure: for today and the future / Kathleen A. Cordes, Hilmi M. Ibrahim. – 2nd ed. – WCB / McGraw-Hill, 1999. – 350 p.

Резюме:

Божук. Т. РЕКРЕАЦИОННОЕ ПРИРОДОПОЛЬЗОВАНИЕ: АНКЕТНЫЙ ОПРОС (НА ПРИМЕРЕ ДЕНДРОПАРКА «СОФИЙВКА»).

В статье рассматриваются вопросы восприятия туристом объектов садово-паркового искусства. С этой целью разработан бланк анкеты и проведен социологический опрос. На основе полученных результатов произведен анализ особенностей восприятия отдельных групп объектов на территории дендропарка "Софийвка" соответственно эмоциональному типу туристов.

Ключевые слова: рекреационное природопользование, концепция устойчивого развития территории, объекты садово-паркового искусства, дендрологические парки, эмоциональный тип туристов, рекреационные услуги.

Summary:

Bozhuk T. RECREATIONAL NATURE USE: QUESTIONNAIRE (THERE IS DENDROPARK "SOFIEVKA" ON AN EXAMPLE).

The article explores the issue of how a tourist perceives the objects of garden and park art. For this purpose, a questionnaire form was compiled and a sociologic research was conducted. Based on the obtained results, the analysis of perception peculiarities of separate groups of objects according to the tourists' emotional type on the territory of Sophiiivka dendrarium was completed.

Keywords: rekreational nature use, conception of steady development of territory, objects of garden-park arts, dendrology parks, emocional type of tourists, rekreational services.

Надійшла 16.03.2010р.

УДК 379.85:574(477-924.52)

Андрій АНТАЛІ, Жанна БУЧКО

ОЦІНКА ПРИВАБЛИВОСТІ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ ДЛЯ ПОТРЕБ ЕКОТУРИЗМУ

Проведено дослідження екотуристської привабливості Закарпатської області методом бонітету. Розроблена картосхема, на якій виділені території з різним ступенем насиченості рекреаційними та екотуристськими ресурсами. Визначена придатність заповідних територій для розвитку екотуристської діяльності в регіоні.

Ключові слова: екотуризм, екотуристська привабливість, екотуристська діяльність.

Вступ. Основними принципами екотуристської діяльності є збереження природного середовища, його пізнання та сприяння сталому розвитку місцевої громади. Ці особливості роблять екотуризм особливо актуальним і перспективним для Закарпатської області, що в силу свого географічного положення та наявних природних ресурсів має ряд переваг для розвитку багатьох видів туристсько-рекреаційної діяльності. Тому Закарпаття у багатьох асоціюється з лісами, річками, горами, мінеральними водами, своєрідною культурою та мовним діалектом. Наявні у межах області ці всі природні та культурні ресурси є основою насамперед для розвитку екотуристської діяльності.

Вихідні передумови. Рекреаційний потенціал області досліджувало багато вчених, а от

дослідження екотуристського потенціалу придатності території для потреб екотуризму майже не відбувалося. Лише незначні території в Україні були досліджені на придатність екотуристської діяльності. Питання організації екотуризму в Карпатському регіоні розглядалися на кількох міжнародних конференціях, що проводилися Карпатським біосферним заповідником протягом останніх років. Це знайшло відображення у численних публікаціях [1-4, 6-7]. При написанні статті використані сучасні концепції менеджменту і маркетингу екотуризму, викладені Дмитруком О.Ю., Кекушевим В.П., Сергєєвим В.П., Степаницьким В.Б. [5, 8]. В основу оцінки мережі екотуристських маршрутів покладений путівник Ямалова О. [9].

Формулювання цілей статті, постановка завдання. Важливим завданням дослідження перспективних умов організації екотуризму у Закарпатській області залишається визначення привабливості території для екотуристської діяльності та її доступність. Доступність об'єктів екотуризму можна досліджувати принаймні у трьох аспектах: фізичному, часовому та економічному. Так, фізична доступність враховує розташування Закарпатської області в географічному просторі, наявність шляхів сполучення, під'їздів до заповідних територій та інших цікавих об'єктів, можливі транспортні засоби тощо. Доступність часова – це доступність до мети поїздки з місця проживання, виражена в часі (часовому проміжку – час доби або сезон), а економічна доступність – це доступність, виражена у вартості за відповідні послуги, які допоможуть туристу здійснити заплановану подорож. Визначення цих усіх аспектів доступності показало, що область взагалі є доступною для більшості туристів. Тому метою публікації є дослідження екотуристського потенціалу придатності території для потреб екотуризму.

Виклад основного матеріалу дослідження. Унікальний природно-ресурсний потенціал Закарпаття з огляду його привабливості для розвитку туризму і конкурентноспроможності без добре налагодженого управління не буде повністю використаний. При цьому природні ресурси виступають не лише як обов'язкова складова туристсько-рекреаційних ресурсів, що, як відомо, є однією з умов туристського бізнесу взагалі, а як об'єкт управлінської дії, на рівні з людськими, матеріальними, фінансовими ресурсами, стан і рух яких необхідно цілеспрямовано формувати, регулювати і контролювати. Для цього в системі менеджменту повинен бути відповідний механізм, призначений для управління використанням в туристських цілях природних ресурсів з найбільшою економічною і екологічною ефективністю [8].

Розвиток екотуризму у межах області потребує запровадження регіонального туристичного менеджменту, здійснити це неможливо без участі місцевого населення. Знання ним власної історії, культури та природних особливостей свого краю - важлива умова ефективного менеджменту.

Як зазначає Гетьман В.І. [4], управління в екотуризмі за стратегічну мету має лімітування рекреаційної діяльності, зумовлену обмеженістю ресурсного потенціалу, потребами збереження природного довкілля та законодавством, а з використанням місцевих традиційних способів природокористування ці обмеження можуть бути полегшеними без шкоди довкіллю.

Дослідження у сфері менеджменту екологічного туризму багато в чому носять інноваційний характер. Це стосується:

- унікальної ролі екологічного туризму в урбокомпенсаційній рекреації та управлінні урбанізаційними процесами;
- інтегруючого та дидактичного значення екологічного туризму, що виводить його на надвидовий системний рівень особливого напрямку в туризмі, як школи спілкування з природним середовищем;
- проблем становлення та перспектив розвитку, особливостей управління, завдань і функцій менеджменту екологічного туризму;
- вимог до менеджера екологічного туризму і специфіки його діяльності в цій сфері [5].

Специфіка екотуризму проявляється у тому, що для його розвитку потрібні як особливі природні умови, так і загальні чинники, які сприяють розвитку й інших видів туризму. Дуже важливим тут є вибір і оцінка тих факторів, які найбільше сприяли би його розвитку. У найближчому майбутньому завданням менеджменту буде попереднє дослідження на придатність великих територій для розвитку того чи іншого виду діяльності. Важливу роль тут відіграватиме вдало вибраний метод оцінювання. Для більш точного оцінювання доречним буде поєднувати кілька методів.

Визначення придатності території для розвитку того чи іншого виду діяльності дозволить запобігти малоефективному господарюванню і врятувати територію від негативного навантаження.

Нами для оцінки екотуристичної привабливості Закарпаття були застосовані метод початкового

поля за Бартковським та метод бонітету (бального бонітету) [10, с.191].

Метод початкового поля являв собою накладання на топографічну карту Закарпатської області масштабом 1 : 200 000 сітки квадратів, усього 583 квадрати. Кожний квадрат (початкове поле оцінки) дорівнював 25 км².

Наступним етапом була оцінка *методом бонітету* кожного початкового поля (квадрата). Оцінювалась наявність природних та соціально-антропогенних рекреаційних ресурсів та їх концентрація в даному полі. Оцінювані показники були поділені на класи, кожному з яких була нарахована відповідна кількість балів.

Перший показник – *показник лісистості*, оскільки ліси мають важливе рекреаційне значення. Цей показник був поділений на класи, за відповідний відсоток лісистості були надані бали:

- I клас (1-25%) – 1 бал;
- II клас (26-50%) – 2 бали;
- III клас (51-75%) – 3 бали;
- IV клас (75-100%) – 4 бали.

Другий показник – *наявність річок або інших водних об'єктів*. Річки, озера та інші водні об'єкти створюють значний рекреаційний ефект. Залежно від довжини, цьому показнику присвоювався відповідний бал:

- 1 км – 1 бал;
- до 5 км – 2 бали;
- до 10 км – 3 бали;
- понад 10 км – 4 бали.

Третій показник – *дороги*. Дороги мають важливе значення для розвитку екотуризму, оскільки доступність – важлива умова прибуття туристів. Оцінювалась довжина доріг в одному полі, а саме:

- 1 км – 1 бал;
- до 5 км – 2 бали;
- до 10 км – 3 бали;
- понад 10 км – 4 бали.

Четвертий показник – *природно-заповідні об'єкти міжнародного значення*. Цей показник був поділений на класи залежно від величини площі квадрата, яку він займав (у відсотках):

- I клас (1-25 %) – 1 бал;
- II клас (26-50 %) – 2 бали;
- III клас (51-75 %) – 3 бали;
- IV клас (76-100 %) – 4 бали.

П'ятий показник – *природно-заповідні об'єкти державного значення*. Оцінювання відбувалося таким чином, що об'єктам присвоювався відповідний клас залежно від категорії заповідності:

- I клас (ботанічні сади, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва) – 1 бал;
- II клас (пам'ятки природи) – 2 бали;
- III клас (заказники) – 3 бали;
- IV клас (національні природні парки) – 4 бали.

Шостий показник – *природно-заповідні об'єкти місцевого значення*. Оцінювалась кількість об'єктів у межах одного поля:

- 1 об'єкт – 1 бал;
- 2 об'єкти – 2 бали;
- 3 об'єкти – 3 бали;
- 4 об'єкти і більше – 4 бали.

Сьомий показник – *екотуристські маршрути*. Наявність екомаршрутів - важлива умова збагачення знань та виховання екологічної культури на рівні особистості. За умовами дослідження цьому показнику присвоювався, залежно від довжини, відповідний бал:

- 1 км – 1 бал;
- до 5 км – 2 бали;
- до 10 км – 3 бали;
- понад 10 км – 4 бали.

Наступним етапом створення картосхеми був пошук способів об'єднання точок з однаковими значеннями. З максимально можливих 28 балів лише одна точка набрала 21 бал. Мінімальне значення

– 6 балів. Ми виділили в цій шкалі три відрізки приблизно однакової довжини. Таким чином, шкала екотуристичної цінності отримала наступний вигляд:

- 1) до 10 балів – мало привабливі території;
- 2) від 11 до 15 – привабливі території;
- 3) 16 і більше балів – дуже привабливі території.

Таким чином були оцінені всі поля (583) та визначено їх відсоткове співвідношення.

Сума балів 1 поля	Кількість полів	Відсоток полів, %
До 10 балів	271	46,5
від 10 до 15 балів	273	46,8
понад 15 балів	39	6,7
Загальна сума	583	100

Способом ізоліній були виділені території з відповідним ступенем привабливості. Таким чином, території до 10 балів *мало привабливі*; в основному це рівнинні густозаселені території з антропогенним ландшафтом, відсутністю значних природоохоронних територій та деякими обмеженнями перебування чи проходження прикордонними територіями. Тут достатньо добре розвинуті транспортні комунікації і туристична інфраструктура. Території, що отримали від 10 до 15 балів – *туристично-привабливі*, переважно мало заселені території з транспортними комунікаціями, з більшою кількістю туристичних об'єктів і відносно розвинутою туристичною інфраструктурою. Понад 15 балів одержали території *дуже привабливі*. В основному це території, які співпадають з територіями основних природно-заповідних об'єктів, таких як НПП “Синевир”, Ужанський НПП, Карпатський біосферний заповідник, зокрема Чорногірський масив, Марамороський, Угольсько-Широколужанський та “Долина нарцисів”, а також відомі культурно-історичні населені пункти – м. Ужгород та м. Мукачево. Ці території крім цікавих природних об'єктів, мають розвинуту рекреаційно-туристську інфраструктуру та фізичну доступність. Крім цих місць, дуже привабливими для екотуризму є проєктовані національні природні парки “Зачарована долина” та “Ждимирський” і прилеглі до них території.

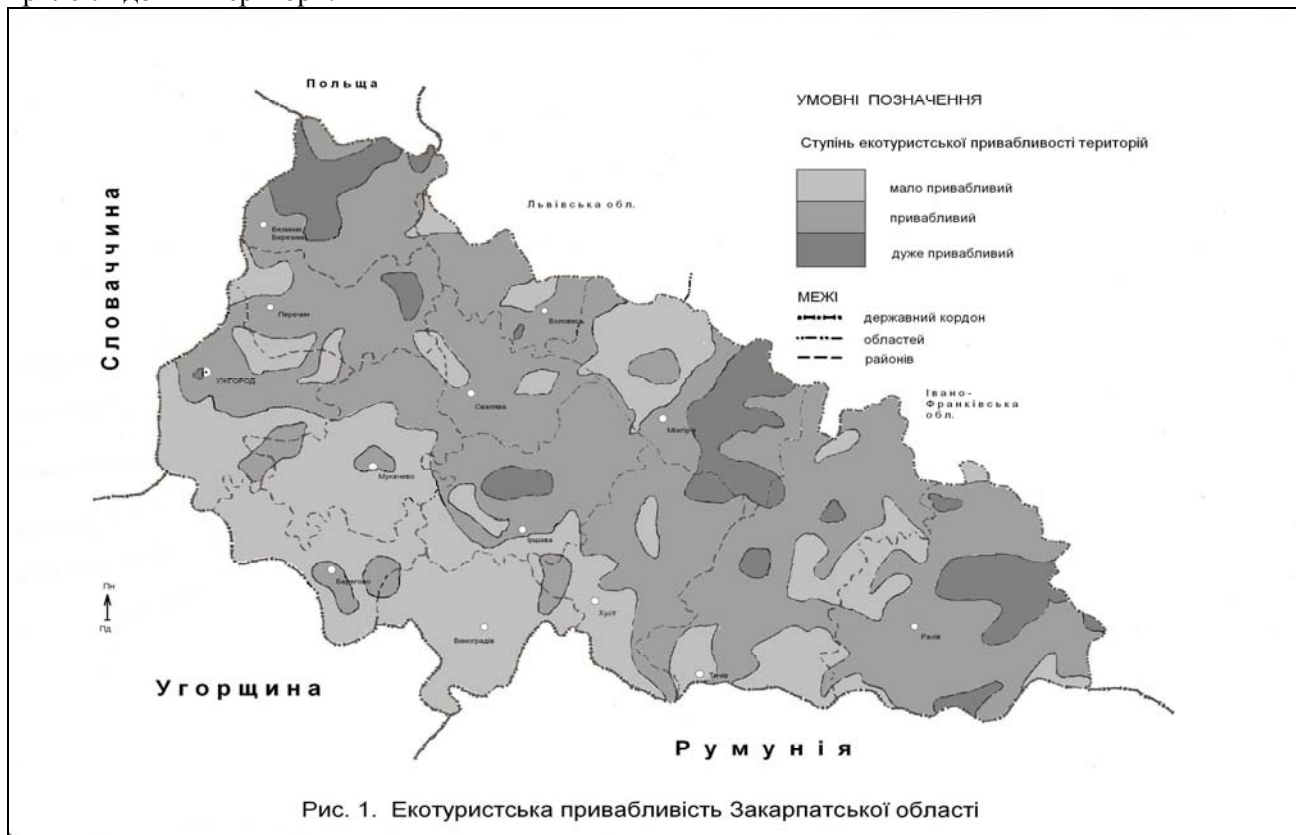

Рис. 1. Екотуристська привабливість Закарпатської області

На основі проведених досліджень екотуристичної привабливості Закарпатської області методом бонітету та отриманих результатів, використовуючи картографічний метод, нами розроблена картосхема (Рис.1), на якій виділені території з різним ступенем насиченості рекреаційними та екотуристичними ресурсами, і, відповідно, з різною придатністю для розвитку

екотуристської діяльності. Ці території були визначені методом ізоліній на основі бальних оцінок, згрупованих у три інтервали. Ізолінії, які ми бачимо на картосхемі, об'єднують оціночні бали придатності території. Вище були наведені числові проміжки цих інтервалів.

Сам процес створення картосхеми проходив такі етапи: вибір масштабу основи, вибір величини інтервалу ізоліній, побудова ізоліній та їх перенесення на картосхему. Отримана таким чином картосхема є кінцевим результатом визначення придатності території Закарпаття для розвитку екотуризму.

Висновки. На основі досліджень природно-ресурсного потенціалу області визначено, що Закарпаття володіє одним з найбільших в Україні туристичним потенціалом, та поряд із наявністю таких сприятливих умов для розвитку екотуризму, однією з проблем нині залишається його ефективна організація. Тут необхідним стає запровадження регіонального туристичного менеджменту, чого можливо досягнути лише за умов, коли до уваги беруться місцеві економічні, соціальні та природні особливості.

Вказані шляхи розвитку екотуризму не реалізуються ще з повна і залишаються на перспективу. Тут чітко вбачається можливість здійснення міжнародної екотуристської діяльності. Для прискорення реалізації названих можливостей та отримання ефекту від їхнього здійснення нами сформульовані такі рекомендації: активніше розвивати мережу транскордонних екотуристських маршрутів; заохочувати органи влади країн Карпатського регіону здійснювати взаємне інвестування у розвиток екотуризму, створюючи для цього сприятливий інвестиційний клімат; посилити міжнародну співпрацю між суб'єктами туристичної діяльності; для створення додаткових робочих місць запровадити податкові та митні пільги, пільгові кредити суб'єктам господарювання, які розвивають туристичну інфраструктуру, виконують природоохоронні заходи та здійснюють благоустрій населених пунктів у зоні розташування об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО.

Література:

1. Антал А.Ю., Бучко Ж.І. Екотуризм у Закарпатській області: тенденції, проблеми, перспективи // Екотуризм і сталий розвиток у Карпатах: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – Рахів, 2007. – С. 11-15.
2. Борщук Є.М. Проблеми соціального обґрунтування критеріїв сталого розвитку гірських територій // Екологічні та соціально-економічні аспекти збереження етнокультурної та історичної спадщини Карпат: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – Рахів, 2005. – С. 257-264.
3. Бундзяк Й.Й. Особливості розвитку екотуризму на природоохоронних територіях (на прикладі Карпатського біосферного заповідника) // Екотуризм і сталий розвиток у Карпатах: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – Рахів, 2007. – С. 32-35.
4. Гетьман В.І. Екотуризм на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду // Екотуризм і сталий розвиток у Карпатах: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – Рахів, 2007. – С. 54-63
5. Дмитрук О. Ю. Екологічний туризм: Сучасні концепції менеджменту і маркетингу. Навчальний посібник. – 2-е вид., перероб. і доп. – К.: "Альтерпрес", 2004. – 192 с.
6. Довганич Я.О., Покин'череда В.Ф. Особливості планування розвитку екотуризму на природоохоронних територіях // Екотуризм і сталий розвиток у Карпатах: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – Рахів, 2007. – С. 100-107
7. Зін'юк Ю.В., Брусак В.П., Дзядик Б.М. Сучасний стан та перспективи розвитку сталого туризму в Ужанському НПП // Екотуризм і сталий розвиток у Карпатах: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – Рахів, 2007. – С. 122-128.
8. Кекушев В.П., Сергеев В.П., Степаницкий В.Б. Основы менеджмента экологического туризма. Учебное пособие. – М.: Издательство МНЭПУ, 2001. – 60 с.
9. Ямалов О. К вершинам Украинских Карпат. – Ужгород: Карпати, 2004. – 168 с.
10. Runge J. Metody badań w geografii społeczno-ekonomicznej – elementy metodologii, wybrane narzędzia badawcze. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, 2006. – 700 s.

Резюме:

А. Антал, Ж. Бучко. ОЦЕНКА ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ ЗАКАРПАТСКОЙ ОБЛАСТИ ДЛЯ ПОТРЕБНОСТЕЙ ЭКОТУРИЗМА

Проведено дослідження екотуристическої привлекательності Закарпатської області методом бонитета. Розроблена картосхема, на якій виділені території з різною ступенем насичення рекреаційними і екотуристическими ресурсами. Визначено придатність заповідних територій для розвитку екотуристическої діяльності в регіоні.

Ключевые слова: екотуризм, екотуристическая привлекательность, екотуристическая деятельность.

Summary:

A. Antal, Z. Buchko. THE ESTIMATION OF ECOTOURISM ATTRACTIVENESS OF THE TRANSCARPATHIAN REGION

The analysis of ecotourism attractiveness of the Transcarpathian region was made by the method of quality index. Developed the (schematic) map where the territory of different degree of richness recreation and ecotourism

Заповідне, рекреаційне природокористування та моніторинг навколишнього середовища Наукові записки. №1. 2010. resources was marked out. The fitness of reserve territories was defined for the development of ecotourism activity in the region.

Key words: ecotourism, ecotourism attractiveness, ecotourism activity.

Надійшла 15.04.2010р.

УДК 911:573 (477.83)

Оксана КОВАЛЬЧУК, Тетяна КОБАК

СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

У роботі охарактеризовано основні положення щодо ведення моніторингу якості поверхневих вод на державному та регіональному рівнях. На прикладі організації роботи Державним управлінням охорони навколишнього природного середовища в Львівській області розглянуто принципи моніторингових досліджень екологічного стану поверхневих вод.

Ключові слова: державна система моніторингу довкілля, цикл моніторингу, державний моніторинг вод, обласна система моніторингу природного довкілля.

Постановка проблеми. Актуальність питання моніторингу поверхневих вод підтверджена не лише для екологів, а й для широкого кола водокористувачів – підприємців та споживачів води у населених пунктах. Сьогодні водогосподарська діяльність (зарегулювання стоку, водозабір та водовідведення) призвела до того, що практично всі великі річки України є інтегрованими в єдину гідрологічну систему, яка функціонує як у нашій країні, так й за її межами [1]. Тому проблема оптимізації системи комплексного контролю та спостереження за станом поверхневих вод і рівнем їх забруднення особливо важлива на шляху до сталого розвитку суспільства.

Аналіз останніх публікацій. На науковому рівні обґрунтовано розробку результативної системи ведення моніторингових досліджень поверхневих вод, на практиці ж ці результати не втілені в реальність. На сьогоднішній день ефективного та якісного моніторингу водних ресурсів на державному, тому і відповідно на регіональному рівнях немає. Цій проблемі присвячено чимало наукових праць, зокрема В. І. Вишневецького [1], В. Й. Мельника [5], С. І. Сніжка [7], В. І. Осадчого [6], А. І. Шерешевського [8], Л. Н. Коваленка [8], І. П. Ковальчука [3] та ін. Процес моніторингу й оцінки якості вод розглядається як послідовність взаємопов'язаних дій, що починається з визначення інформаційних потреб і закінчується використанням інформаційного продукту (рис. 1).

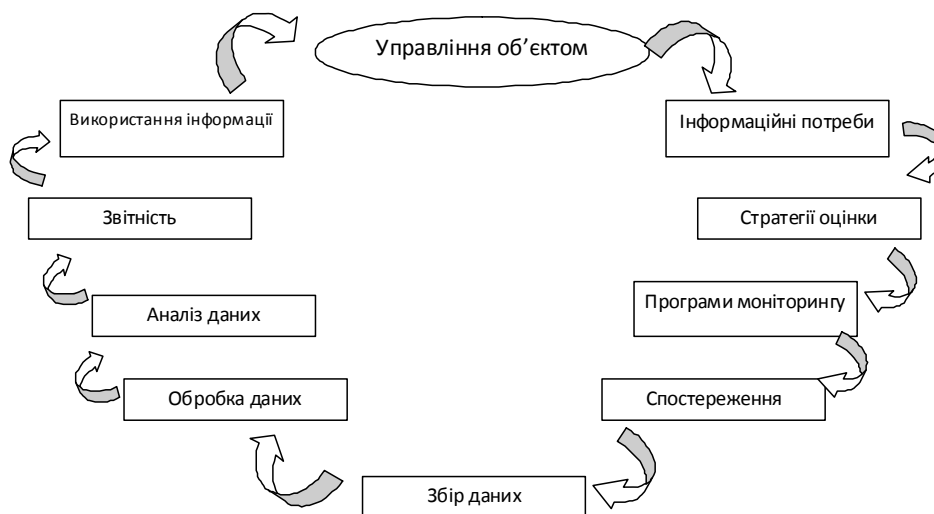

Рис. 1. Цикл моніторингу якості поверхневих вод

Державний моніторинг вод є складовою державної системи моніторингу довкілля. Державна система моніторингу довкілля (далі система моніторингу) – це система спостережень, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналізу інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки. Це положення визначає